

[Lynnerup-Nielsen:] Til næste års tilskud for overhovedet at kunne fortsætte virksomheden.

Der er simpelthen to måder, hvorpå en kasses økonomi kan bringes på fode igen. Den ene er yderligere kontingentbyrder for medlemmerne. Byrderne er så sandelig altfor store i forvejen, så den vej er ufarbar, og derfor har mit parti stillet forslag til beslutning om, at staten yder et ekstra tilskud, så yderligere kontingentbyrder vil kunne undgås. Det må vistnok også siges at være mere end betænkeligt at gå til store kontingentbyrder i et forbund som arbejdsmændenes, hvor dele af forbundets medlemmer har været arbejdsløse hele sommeren igennem, og hvor arbejdsløshedstallet her i vintermånederne er så højt, at vi betænkeligt nærmer os, at halvdelen har stået uden arbejde i hvert fald i et par måneder. Når mit parti har stillet forslag til beslutning om ekstra statstilskud til arbejdsmændenes kasse af en sådan størrelse, at kontingentforhøjelse skal kunne undgås, begrundes vi det med, at en sådan yderligere kontingentforhøjelse rummer fare for, at tusinder af arbejdsmænd simpelthen ikke evner at betale større kontingent og derfor af omstændighederne — for nogle af de dårligst stilledes vedkommende — tvinges ud af arbejdsløshedsforsikringen. Arbejdsmændene bærer ingen skyld i arbejdsløsheden; de har ingen skyld i, at mere end hver tredje arbejdsmand går uden arbejde. Arbejdsløshedsens svøbe har ramt dem hårdere end noget andet fag her i landet, og derfor bør deres krav imødekommes, så at de øjeblikkelige vanskeligheder overvindes og fagets kasse konsolideres fuldt og helt. Den katastrofe, der har ramt arbejdsmændenes kasse i vinter, må man tage et rimeligt hensyn til, og jeg anbefaler derfor ærede medlemmer at stemme for vort forslag til beslutning om en øjeblikkelig hjælp.

Mit parti er på den anden side klar over, at den arbejdsløshed, der råder hos arbejdsmændene, afhjælpes ikke ved, at der ydes et ekstra statstilskud, så kassen kan klare sine øjeblikkelige forpligtelser i henhold til love og vedtægter; det kan kun blive en rent midlertidig hjælp, der sikrer den fortsatte udbetaling af understøttelse, og det er ikke tilfredsstillende, hverken for kassen eller for medlemmerne. Nej, det, arbejdsmændene har brug for, er først og sidst arbejde og ikke understøttelse. Understøt-

telserne tærer på kassens økonomi og udhuler tusinder af hjemms modstandskraft, når de måned efter måned må friste tilværelsen på en understøttelse, der simpelthen betyder bitter nød.

Vi stiller derfor forslag om, at de midler, der efterhånden har opsamlet sig i vejfonden, bringes i anvendelse hurtigst muligt. Vejmillionerne, som vi i daglig tale kalder dem, burde i første række komme i anvendelse til støtte for arbejdsmændene ved igangsættelse af offentlige arbejder, der vil omfatte jordarbejder, vejanlæg, brobygningsarbejder o. lign., altså sammen arbejde, der i første række vil komme til at beskæftige arbejdsmændene. Der kan heller ikke være et gran rimelighed i, at over 400 mill. kr. ligger og slumrer i en vejfond, som er bestemt til forbedring af veje her i landet, netop nu, da omkring ved 100 000 arbejdsmænd går ledige og tømmer deres arbejdsløshedskasser og samtidig må se deres hjem og familie vantrives i håbløshed uden noget egentligt perspektiv for fremtiden. Vi finder, at tiden nu må være inde til, at alle arbejdsmuligheder udnyttes rundtom i alle landets kommuner, og at vejfondens midler omsættes til nyttigt arbejde, så arbejdsmændenes kontrolsteder affolkes og der gives mulighed for arbejde og fortjeneste til de tusinder af arbejdsmænd, som utålmodigt venter på den simple ret her i livet: at få noget at bestille.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Med hensyn til de problemer, der er fremført fra det ærede medlems side, vil jeg henvise til de udtalelser, jeg har fremsat under den foregående drøftelse. Jeg tror, de dækker det svar, jeg skulle give det ærede medlem her.

Wiggo Larsen: Jeg vil ligeledes henvise til mine udtalelser ved foregående lovforslags behandling.

Kryger: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Lorentzen, ikke er tilstede, skal jeg på mit partis vegne udtale, at vi ikke kan tiltræde det af kommunisterne stillede forslag til beslutning, hvorfor jeg må anbefale tinget at stemme imod.

Poul Møller: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Fibiger, ikke er tilstede, skal jeg på mit partis vegne anbefale ærede